17/05/2023

Κραυγή αγωνίας Πατριάρχη Πορφύριου σε Βούτσιτς για τις επιθέσεις σε σχολεία και τις βεβηλώσεις των ναών στο Κοσσυφοπέδιο

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Σερβίας

Η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου Σερβίας επισκέφθηκε σήμερα Τετάρτη 17 Μαϊου τον Πρόεδρο της Σερβίας Αλεξάνταρ Βούτσιτς, στο Προεδρικό Μέγαρο.

Ο Πρόεδρος της Ιεράς Συνόδου, **Πατριάρχης Σερβίας κ.κ. Πορφύριος** στην ομιλία του αναφέρθηκε στις επιθέσεις που έγιναν στα σχολεία με δεκάδες θύματα. Εξέφρασε όμως και την κραυγή αγωνίας του για τις βεβηλώσεις των Ορθόδοξων Ναών στο **Κόσσοβο**. Επίσης, ο Προκαθήμενος της **Εκκλησίας της Σερβίας** αναφέρθηκε στον ενοποιητικό ρόλο που διαδραματίζει η Εκκλησία σε περιόδους κρίσεων καθώς διατηρεί τις παραδόσεις του Έθνους.

Σημειώνεται ότι οι Ιεράρχες του Πατριαρχείου Σερβίας βρίσκονται στο Βελιγράδι καθώς συνεδρίασε σήμερα Τετάρτη, για τρίτη ημέρα στο ναό του Αγίου Σάββα, η Ιερά Σύνοδος.

Η ομιλία του Πατριάρχη Σερβίας Πορφύριου ενώπιον του Προέδρου Βούτσιτς

– Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, Μακαριώτατοι, Σεβασμιώτατοι και Σεβασμιώτατοι Αδελφοί Αρχιερείς, Αξιότιμοι Υπουργοί, Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές,

Είναι χαρά για εμάς που μπορούμε να είμαστε μαζί σας στην Προεδρία της Δημοκρατίας της Σερβίας, την οποία πραγματικά δεν νιώθουμε σπίτι μας, αλλά νιώθουμε ότι είναι το σπίτι μας. Από τη μια νιώθουμε την ανάγκη να εκφράσουμε ότι ό,τι γίνεται εδώ για το καλό του λαού μας, όπου κι αν ζει, για το καλό της Σερβίας, έχει την υποστήριξή μας. Από την άλλη πλευρά, αισθανόμαστε υπεύθυνοι, γιατί δεν είμαστε απλώς παρατηρητές των γεγονότων, αλλά εμείς οι ίδιοι αισθανόμαστε ότι έχουμε ευθύνη για κάθε καλό του λαού μας όπου κι αν ζει, ειδικά στη Δημοκρατία της Σερβίας, καθώς και για το καλό του όλους τους ανθρώπους, γιατί το ένα δεν αποκλείει το άλλο. Όπου θέλουμε καλό για τους ανθρώπους μας, αυτό συνεπάγεται καλό για όλους όσους είναι μαζί τους.

Ως Εκκλησία γνωρίζουμε τι είναι η πίστη στον Θεό, αλλά και ότι ο άνθρωπος, πέρα από όλες τις άλλες ανάγκες που έχει, είναι πρωτίστως ένα ον που χρειάζεται, ας πούμε, μια μεταφυσική βάση της ύπαρξής του. Δεν είναι απλώς μια εμπειρία πίστης και δεν χρειάζεται να μιλάμε και να το αποδεικνύουμε, αλλά είναι ένα γεγονός που αναγνωρίζει η επιστήμη και όχι μόνο χθες, ορίζοντας τον άνθρωπο ως ομοθρήσκο, δηλαδή ένα ον που, μεταξύ άλλων, έχει ανάγκη για τον Θεό, ασχολείται με το ζήτημα του Θεού. Και μπροστά στα μέλη του κοινοβουλίου θυμήθηκα μια ιστορία

που είχε σχέση με τον Αϊνστάιν. Ένας καλεσμένος, τον οποίο σέβεται, του έκανε μια ερώτηση: Ποιο είναι το νόημα και ο στόχος της ζωής; Ήξερε ότι ο Αϊνστάιν ήταν ένας άνθρωπος με ευφυΐα και γνώση, κάποιος που μπορούσε να απαντήσει σε πολλές ερωτήσεις. Η απάντηση του μεγάλου επιστήμονα ήταν: Αν αναρωτηθούμε για τον στόχο και το νόημα της ζωής, τότε ανήκουμε σε ανθρώπους που ασχολούνται με θέματα πίστης. Στη συνέχεια ο συνομιλητής κατέληξε: Αν είναι έτσι, τότε είναι περιττό και ίσως καλύτερα να ρωτήσουμε για το νόημα και το σκοπό της ύπαρξης γενικά. Ο Αϊνστάιν πρόσθεσε σε αυτό: Ένα τέτοιο μονοπάτι είναι δυνατό. Ωστόσο, αν τοποθετούμασταν με αυτόν τον τρόπο σε σχέση με το ζήτημα του νοήματος και της ύπαρξης της ζωής, τότε θα ήμασταν άνθρωποι που όχι μόνο θα δυσκολευόμασταν να ζήσουν, αλλά θα ήταν αδύνατο να ζήσουν. Έτσι, για να παραφράσουμε τον ίδιο τον Αϊνστάιν, χωρίς το ζήτημα της πίστης, χωρίς τον Θεό, είναι όχι μόνο δύσκολο να ζήσει ο άνθρωπος, αλλά και αδύνατο. Τι εννοούσα με αυτό; Ήθελα να πω το εξής: ναι – μιλήσαμε για αυτό το θέμα περισσότερες από μία φορές. Όλοι εμείς από την Εκκλησία έχουμε δηλώσει δημόσια περισσότερες από μία φορές αυτό που πιστεύουμε ότι είναι σημαντικό. Γεγονός είναι ότι είναι πολύ σημαντικό να αγωνιζόμαστε σε κάθε τομέα της ζωής ενός έθνους και κράτους, όπως οικονομία, ασφάλεια... να αναζητούμε λύσεις για τις διάφορες προκλήσεις που αντιμετωπίζουμε στον τομέα των κοινωνικών, ψυχολογικών, πολιτικών και όλων των άλλων. προκλήσεις. Ωστόσο,

Αυτές τις μέρες αντιμετωπίσαμε μια μεγάλη τραγωδία στο έθνος μας. Μετά από αυτή τη συνάντησή μας και αυτό το τραπέζι αγάπης, θα πάω στην κηδεία της Αντζελίνας, που έφυγε από τη ζωή ως το δέκατο θύμα μιας σφαγής που διέπραξε ένα αγόρι. Όλοι προσπαθούν να καταλάβουν αυτό το πρόβλημα: γιατί συνέβη αυτό

που συνέβη; Φυσικά, πολλοί σε αυτή την προσπάθεια, πάση θυσία, αναζητούν κάποιον υπεύθυνο έξω από τον εαυτό τους, κατηγορώντας κάποιον άλλον, όποιος κι αν είναι αυτός ο άλλος, ότι ευθύνεται για αυτό που συνέβη. Σαν να μην είμαστε ένας οργανισμός. Έχω πει πολλές φορές ότι είμαστε όλοι υπεύθυνοι. Είμαι ο πρώτος υπεύθυνος και δεν θα αναλύσω τι σημαίνει, γιατί σκέφτομαι τον κόσμο, τον άνθρωπο και τον εαυτό μου με το πνεύμα του Ευαγγελίου. Ωστόσο, ήταν ενδιαφέρον για μένα ότι ψυχολόγοι και κοινωνιολόγοι και ειδικοί διαφόρων προφίλ προσκλήθηκαν σε όλα τα πιθανά μέσα ενημέρωσης για να πουν τι πιστεύουν για αυτό, γιατί, πώς και ποιος φταίει, εκτός από σε λίγες μόνο περιπτώσεις σε μικρότερα μέσα ενημέρωσης όπου προσκλήθηκαν δύο ιερείς. Πουθενά δεν υπάρχει κανένας από εκείνους που θα είχαν κάτι να πουν, αλλά όχι μόνο να πουν, αλλά που σίγουρα θα βοηθούσαν με τον λόγο του Χριστού, τον λόγο του Ευαγγελίου, να αντιμετωπίσουν αυτή την πρόκληση και να λύσουν αυτό το πρόβλημα. Με προσκάλεσαν μαθητές από το Zemun Grammar School, το πολυπληθέστερο γυμνάσιο στη Σερβία στις απογευματινές τάξεις, για να τους μιλήσω. Υπήρχαν πάνω από χίλια παιδιά. Κανένα συνεργείο μέσων ενημέρωσης δεν ήταν εκεί για να το ηχογραφήσει. Προσωπικά δεν έχω πρόβλημα με αυτό, μην με παρεξηγήσετε. Αντιθέτως, πιστεύω ότι κάθε επίσκοπος, πιθανότατα κάθε άνθρωπος που κατέχει θέση, θα διάλεγε ευχαρίστως να βρίσκεται κάπου με ησυχία και ησυχία, αν δεν ήταν στη δίνη των καταιγίδων που, φοβάμαι, όχι μόνο στροβιλίζονται. εδώ στην περιοχή μας, αλλά πάνω απ' όλα έχουν παγκόσμιο χαρακτήρα και ότι είναι δύσκολο να κατανοηθούν. Όλα αυτά τα κοινωνιολογικά, ψυχολογικά,

Επιστρέφοντας στον Αϊνστάιν και στο γεγονός ότι ο άνθρωπος είναι ομοθρήσκος, νομίζω ότι είναι σημαντικό να καταλάβουμε όλοι ότι όλοι χρειαζόμαστε τον Θεό.

Το έθνος μας είναι ένα Ορθόδοξο έθνος, και αν δεν ήταν η Ορθόδοξη πίστη που το διαμόρφωσε με το ***Ευαγγέλιο του Χριστού*** *σε όλη την ιστορία και ανά τους αιώνες, δεν θα ήμασταν αυτό που είμαστε σήμερα. Και γι' αυτό είναι πολύ σημαντικό, και το έχουμε ξανασυζητήσει, να επανέλθει το θέμα της θρησκευτικής εκπαίδευσης στην αρχική του θέση, όπως ήταν τουλάχιστον όταν εισήχθη και επέστρεψε στα σχολεία, ώστε να μην συμβεί αυτό. λόγω των μεγάλων πειρασμών και των προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε, νοιαζόμαστε για την ουσία του ποιοι είμαστε, γιατί αν υπερασπιστούμε το κέλυφος, την εξωτερική μας μορφή, που είναι αναπόφευκτα σημαντική και πολύ δύσκολη, και χάσουμε τον εαυτό μας από μέσα , δεν θα υπάρχουμε στην πραγματικότητα, τι θα μας κάνει αυτή η εξωτερική μορφή; ποιον θα εξυπηρετεί και τι είναι.*

Ευχαριστούμε για την κατανόηση των αναγκών του λαού σας, που είναι και της ***Εκκλησίας μας.*** *Πρέπει να σκεφτούμε όλοι μαζί ουσιαστικά και σημαντικά προβλήματα και θέματα και όλοι μπορούν και πρέπει να συνεισφέρουν. Εδώ βρισκόμαστε στη Συνέλευση και μιλάμε πρώτα απ' όλα ως άνθρωποι της Εκκλησίας, σκεπτόμενοι εκκλησιαστικά ποια είναι η ουσία της ύπαρξής μας, για την πίστη στον Χριστό, για τη Θεία Λειτουργία, για τη λατρεία, για την προσευχή. Ωστόσο, δεν εκτοπιζόμαστε από αυτόν τον κόσμο και τον χρόνο, αλλά σε εκείνα τα θεμέλια, μέσα από το πρίσμα του Χριστού, μέσα από το πρίσμα του Ευαγγελίου, κοιτάμε αυτόν τον κόσμο, δηλαδή ποια είναι η πιο άμεση εμπειρία μας και πώς ονομαζόμαστε να κάνουμε, που είναι να δώσουμε με τον λόγο του Χριστού και την προοπτική του Χριστού και τη δυνατότητα να ζούμε με ελπίδα και πίστη ότι δεν μπορούμε να νικηθούμε.*

Σας ευχαριστώ για αυτήν την πρόσκληση και λυπάμαι που μπορεί να κράτησα την προσοχή σας για ένα λεπτό ακόμα. Το ζήτημα όλων των ερωτήσεων ή το πιο σημαντικό ερώτημα αυτή τη στιγμή για τον Ορθόδοξο λαό μας είναι το θέμα του Κοσσυφοπεδίου και των Μετόχια, και έχουμε αφιερώσει τον περισσότερο χρόνο μέχρι στιγμής στη διεξαγωγή αυτού του Κοινοβουλίου σε αυτό το θέμα... Προσευχόμαστε στο Κοσσυφοπέδιο και Τα Μετόχια θα είναι αυτό που είναι. Είναι αναπόσπαστο κομμάτι της Σερβίας. Το ***Κόσοβο*** *είναι η καρδιά μας. Το Κοσσυφοπέδιο είναι το μυαλό, η πηγή της ύπαρξής μας. Το Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια είναι το λίκνο μας, αλλά ταυτόχρονα, στεκόμενοι σε θέσεις που πιστεύουμε ότι είναι δίκαιες, δίκαιες και αληθινές, όλοι οι αδελφοί αφιέρωσαν πολύ περισσότερα λόγια στην ανάγκη οι προσευχές μας να είναι για μια κοινή ζωή στο* ***Κοσσυφοπέδιο και τα Μετόχια*** *και με τους Αλβανούς και με όλους τους άλλους, καθώς και για κοινή ζωή με όλους τους ανθρώπους όπου κι αν ζούμε, με άλλους και διαφορετικούς, ότι οι προσευχές και οι προσπάθειές μας πρέπει να έχουν ως στόχο να συμβάλουμε όσο μπορούμε στην κατανόηση των άλλων και να μας καταλαβαίνουν οι άλλοι, στο να δείξουμε τη στοιχειώδη ανθρωπιστική-ανθρωπολογική αλήθεια ότι ο άνθρωπος δεν υπάρχει χωρίς άνθρωπο, ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε για να μην είναι λύκος με τον άνθρωπο, αλλά να είναι φίλος, ότι ο άλλος δημιουργήθηκε από τον Θεό, με το θέλημα του Θεού, ώστε μέσω αυτού να γνωρίσουμε τον εαυτό μας και να γνωρίσουμε τον προαναφερθέντα στόχο και νόημα της ύπαρξής μας. Και αυτό δεν είναι μόνο η σκέψη, αλλά και η αίσθηση όλων των αδελφών επισκόπων και ολόκληρης της Συνέλευσής μας. Ευχαριστώ και συγνώμη! Και αυτό δεν είναι μόνο η σκέψη, αλλά και η αίσθηση όλων των αδελφών επισκόπων και ολόκληρης της Συνέλευσής μας. Ευχαριστώ και συγνώμη! Και αυτό δεν είναι μόνο η σκέψη, αλλά και η αίσθηση όλων των αδελφών επισκόπων και ολόκληρης της Συνέλευσής μας. Ευχαριστώ και συγνώμη!*